

MESZÖV-tájékoztató

Fejlődő bolthálózat — Lakásszövetkezetek gondjai

Tegnap Szegeden, a MESZÖV Deák Ferenc utcai tanácstermében Hunyadkúrti Lajos, a Szövetkezetek Csongrád megyei Szövetségének elnöke sajtótájékoztató keretében számolt be a lakás-, a takarékos- és fogyasztási szövetkezetek tevékenységéről. Elmondotta, a SZÖVOSZ VII. kongresszusa óta alapos változás ment végbe Csongrád megyében, Szegeden, mindhárom szövetkezeti ágazatban.

Az AFÉSZ-ek az elmúlt két esztendőben növelték forgalmukat. Különösen a kenyérelállítás javult meg: rekvisiták nyomán Csongrád megyében, a szegedi járásban. Két szövetkezeti sütőüzem kezdett működni; 80–100 mázsa kenyert sütnek naponta. Az élelmiszercikkek forgalma is nőtt, viszont — s ez okozza jelenleg az egyik legnagyobb gondot — sajnos, a zöldség-gyümölcs-ellátásban nem sikerült teljesíteni terveiket, az igények ma jóval meghaladják a boltok kínálatát. Kedvezően változott a helyzet a vendéglátóiparban, például a Sze-

geden épült új szövetkezeti éttermek segítségével. Az éttermek, a büfék megfelelnek az előírásoknak. Az AFÉSZ-ek bolthálózata tovább fejlődik: a következő hónapokban Kisteleken 17 és fél millió forintossal beruházással adnak át új, 2 ezer 200 négyzetméter alapterületű bevásárlóközpontot; Szőregén 500 négyzetméter alapterületű, Sándorfalván 420 négyzetméter alapterületű ABC-áruház épül.

Figyelmet érdemel, hogy a községek, falvak „bankjai”, a takarékszövetkezetek mind jobban betöltik hivatásukat.

A lakásfenntartó szövetkezetek napjainkban jó néhány gonddal küzdenek. A MESZÖV-nél működő titkárság felméréséből kiderült, hogy szervezésükre még nincs jó gyakorlat. Például az új lakásfenntartó szövetkezetek — bár erre törvény van — ma sem alakulnak meg előre; a házak műszaki átvétele után, az üzemelési engedély kiállításakor még nincs minden esetben a tanácsoknak jóváhagyott névsoruk azokról, akik a laká-

sok tulajdonosai lesznek. Tarjánban a 413-as számú épületben április eleje óta 14 tagot jelöltek, a 416-os épület 78 lakásában az áprilisi átadás óta egyetlen tagot sem jelölt a lakáshivatal. Sajnos, nem teljesül az a határozat sem, hogy a szövetkezetek, amelyek semmiféle alaptőkével, eszközzel nem rendelkeznek, lehetőleg ne magasházakat, kísérleti épületeket kapjanak. A MESZÖV lakásszövetkezeti titkársága 1971 elején javasolta a szegedi tanácsnak, hogy a körülményekre tekintettel az olcsóbb fenntartású házakat értékesítse a lakásszövetkezeteknek. Ennek ellenére eddig az előirányzott 480 szövetkezeti lakásból 360 lakás tizemeletes épületben, 120 lakás pedig ötszintes épületben fog elkészülni. Az arány az elmúlt években is hasonló volt. A lakásszövetkezetek életében ezenkívül sok fejtörést okoz az épületek rendszeres felújítása, karbantartása, megóvása, hiszen minden költséget a tagoknak maguknak kell fedezni — nem beszélve arról, hogy a munkákra nem mindig akad vállalkozó.

A lakásépítő szövetkezetek működését társadalmi igények sürgetik; fontos, hogy minél több lakást lehessen építeni. Ehhez elsősorban megfelelő, közművesített telkek szükségesek. A tanácsok Szegeden és Hódmezővásárhelyen még csak az idén jelöltek ki szövetkezeti építésre alkalmas területet, ez azonban az igények töredékét sem fedezi. Ebben a formában szorgalmazza a MESZÖV egyébként a munkáslakásépítési akciókat, amelyekben a vállalatok anyagi támogatását is jól fel lehetne használni. Öröndösi, hogy a Csongrád megyei és Szeged városi KISZ-bizottsággal együttműködve az idén Szegeden 80 taggal, Hódmezővásárhelyen pedig 60 taggal lakásépítő és fenntartó szövetkezet alakult.

A tájékoztatóból az is kiderült, hogy a legjelentősebb helyzetben a garázsépítő és fenntartó szövetkezetek vannak, mivel Szegeden a tanács még mindig nem értékesítette azokat a telkeket, ahol pedig napjainkig már 280 garázs a törvényes előírások figyelembevételével felépült.

M. I.

Sínek és emberek

Nem kis tisztesség elnyerni a szocialista címet, még nagyobb megbecsülést jelez a különféle fokozatok odaítélése. S mekkora rang egy-egy vállalatnál a „Válalati kiváló brigádja” cím, micsoda kiemelést, milyen magas szintet fémjelez!

Ördögh Ferenc tizedmagával jól tudja ezt. Arra is szívesen emlékezik vissza, mikor tavaly, a vasutas szocialista brigádvezetők harmadik országos tanácskozásán vezérigazgatói elismerésben részesítették a brigádot. De a „teteje”, a legszebbje idén érte a Szeged-állomáson munkálkodó kollektívát: a májusi munkaünnep alkalmából a „Közlekedés és hírközlés kiváló brigádja” címmel tüntette ki őket a MÁV vezérigazgatója és a Vasutasok Szakszervezetének elnöksége.

A NÉGY LEG- JOB B KÖZÖTT

Szép, hosszú cím. De mondhatják is azzal a büszkeséggel, ahogy spanyol főnemesség kanyarintják el az őseik által összegyűjtött hosszú nevéket. Mert igen sok munka „van benne” — alaposan megszolgálták a kitüntetést.

Hogyan is kezdődött? Ördögh Ferenc felvigyázó, vezető váltóór a személypályaudvari forgalmi végrehajtó szolgálatánál. Nagy időt foglalt emlékeztetével, mikor a kezdésről, s a mindig újra-kezdésekről kérdezem.

— 1960-ban alakult a brigádunk. Hatvankettőben elnyertük a szocialista brigád címet. S aztán fokról fokra jutottunk tovább; az arany

brigádermet 1970-ben kaptuk meg.

1971-ben pedig újabb, magasabb elismerés: a MÁV kiváló brigádja cím... Úgy látszik, minden sikerült ennek a kollektívának. Vajon mi volt a titka? — Termelési vállalásaitak évről évre az élűzem szintjének megfelelően teljesítették. A brigád egységes, összeszokott, jó kollektív szellem jellemzi. Tevékenységük kimagasló és követendő — mondotta róluk azon az ünnepségen Nagy István állomásfőnök. Azért is célszerű az ő szavait idézni, mert a brigádéros arra kér: csak szerényen ismertessük eredményeiket, ha már cikk lesz a dolgoból, mert hát mind a három fordulónban hasonlóképp igyekvő emberek vannak.

Szerénység, láthatóan szívből jövő. De a szózással élve, „van mire szerénynek lenniük” — végtére is mindössze négy vasutasbrigád kapta meg a címet velük együtt május elsejére.

CSEPPBEN A TENGERT

Néhány száz méternyire az állomástól van a brigádvezető munkahelye. Sínek, csúcsának, váltók szomszédságában egyszerű kis épület. De kulcsfontosságú. Mint mondjuk egy hídfőállás a katonaságnál.

Ördögh Ferenc, a brigádéros, ötvennégy éves már, de erről inkább csak a sapka alól kilátszó őszes haja árul el. Eleven, mozgékony, derűs kedélyű. Társával, Kotogán József váltóórrel hosszú-hosszú évek óta munkálkodnak itt. Közmegelegedésre.

Figyelgetem a szakmát. Mutatják a kulcsrögzítő biztosító berendezést, ami nagyobb biztonságot ad. A telefon minduntalan közbe csörren, jönnek az utasítások a Rendezőről. Nézegetem a kallentyúkat, kulcsokat, emitt a fényjelzővezérlő színei virágnak.

Most éppen a délelőtti pesti gyors ad munkát a váltóóröknek. Telefoncsengetés. Ördögh Ferenc veszi a kagylót:

— Egyes órs, Ördögh!
Kisvártatva újra ő szól:
— Egyes órs vette. Hétszáz-kettes bejár egy személyről a háromra.

Utóbb Kotogán József is visszaismétli katonás fegyvellemmel, átgondoltan. Szabály, ritmusa van ennek is. Minden jelentés, jelentkezés, minden mozdulat, körülnézés a „közlekedés biztonságáért” alapos.

Aztán zöld fény a vezérlőberendezésen, majd mindkét

ember veszi a piros zászlócskát, s állnak a kívánt irányba váltott sínek mellett. Kétfelől, mert tiszták az is, hogy így megfigyeljük a vonatot. Feltűnik a gyors, már a mozdonyvezető int, elhúznak a kék kocsik is. Még megnézik, van-e zárjelző az utolsón — vagyis megvan-e a vonat vége — aztán újra be az irodába.

— Nekünk az a dolgunk, hogy figyeljünk, résen legyünk, érkező vonatnál, indulónál, tolatásoknál egyformán. Az a fontos, hogy bal- és jobbkezesen és menetrend szerint alakuljon minden.

A váratlanul, a meglepővel is számolni kell. Kotogán József meséli, hogy egyszer egy részeget rángattak el egyesült erővel a sínekről. Telente, ha köd van, be kell járniok a vágányokat, így győződhettek meg: szabad-e a vonat útja.

— Meg a jeget kapargatjuk a csúcsokokról — mutat a fényes sínekre a váltóór.

Ennyiben, mint cseppben a tenger, talán érzékelhető a brigádtagok felelőssége, munkájuk sokrétűsége. Vállalásaik felsorolására jó sok hely kellene: emeljük ki közülük a tanulást. Évről évre jobb eredménnyel teszik le vizsgáikat — úgy, ahogy célul tűzték ki.

A BIZONYÍTÁS KÖZNAPJAI

Tizen vannak a brigádban, amely ezen a szerdai napon a forgalmi szolgálat gerincét alkotja a szegedi nagyállomáson. Néha hallani Fenczi Évának, a szolgálattevőnek a hangját a hangosbeszélőből. Ő vezeti a brigádnaplót is, amelyben a nemes tettek sorakoznak. Egy szóra abbahagyja munkáját az üvegezett fülkében. Arról beszél, hogy csak tavaly került ugyan a brigádba, de nagyon segítőkések voltak, jól érzi magát a közösségben. Aztán közelhajt a mikrofonhoz: „a második vágány mellett kérjük vizsgáznai...” — kezdi az ismert szöveget.

Zajlik a pályaudvar megszokott élete. A brigád tagjai közül nincs itt Sándor Dezső tolatásvezető, helyette Paragi Pál kocsi rendező vezeti a tolatást. Bata Ferenc segédtiszt tanfolyamon van. De itt van Farkas Mária, Szabó Józsefné, Ördögh Imre, Bálint Dezső — az utóbbi három alapító tag is — mind helytállnak a maguk területén.

Mert a legnagyobb kitüntetésre is hétköznapi követeznek. S mindennap bizonyítani kell.

Simai Mihály

Kiállítás a korszerű háztartásról

Részlet a kiállításról

Tegnap délelőtt 11 órakor megnyitott a szegedi Marx téri új kiállítási pavilonban a „Korszerű háztartás — több szabad idő” kiállítás, amelyet a Csongrád megyei tanács vb kereskedelmi osztálya, a Hazafias Népfőnt Csongrád megyei nöbizottsága és 33 vállalat közösen rendezett. A kiállítást dr. Paczuk István, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese nyitotta meg. Hangsúlyozta, a nők életkörülményeinek javítása összefügg azzal, hogy a háztartásban az asszonyok, édesanyák mindennapos gondjaiban egyre nagyobb szerepet vállaljon az ipar és a kereskedelem. Ma még átlagosan heti 30 órát tölt háztartási munkával a dolgozó nő, s ez bizony igen kiadós második műszak. A kiállítást azért rendezték, hogy megismertessék az asszonyokkal az olyan korszerű árukat — kész- és félkész ételeket, süteményeket és modern háztartási gépeket —, amelyek időt taka-

ritva könnyítik meg a háztartás vezetését.

Igaz, az itt bemutatott áruk többsége ismert, hiszen az üzletben már látható, kapható, viszont jó néhánynak a felhasználását, alkalmazását nem ismerik a háziasszonyok, vagy idegenkednek tőle. Eppen ezért a kiállítás tíz napja alatt kilenc alkalommal rendeznek szakmai napot. A szakemberek válaszolnak a szakmai napok rendezvényein az érdeklődők kérdéseire, beszélgetnek a vásárlókkal, megkóstoltatják az ételeket, italokat, és véleményt kérnek a termékekről. A bemutatókra, tanácsadásokra várják az asszonyokat, hiszen a korszerű eszközök felhasználásával csaknem felére lehet csökkenteni a háztartási munkára fordított időt.

A Marx téri kiállítócsarnok több mint ezer négyzetméteres területén a kiállítás május 11-től 20-ig naponta 10 és 19 óra között tekinthető meg. A belépés természetesen díjtalan.

Magyar-francia kereskedelem

Magyar nap Párizsban

A Párizsi Nemzetközi Vásár magyar pavilonjának megtekintésére Tordai Jenő miniszterhelyettes vezetésével delegáció érkezett Párizsba. Tordai Jenő miniszterhelyettes franciaországi tartózkodása során látogatást tett a Creusot-Loire cég finomacélokát és nagyberendezéseket gyártó Creusot-i üzemében.

Tordai Jenőt fogadta Henri Torre iparügyi államtitkár, akivel beható eszmecsere folytatótt a két ország kereskedelmi forgalma növeléséről, különös tekintettel az ipari együttműködés kiszélesítésére.

Csütörtökön a párizsi vásár igazgatósága magyar napot rendezett. Ennek során a vásár igazgatója ebédet adott, amelyen részt vettek a párizsi vásár elnökén és vezető

személyiségein kívül a francia hivatalos körök képviselői.

Este Rédei Jenő kereskedelmi tanácsos és Cseke István, a magyar pavilon igazgatója fogadást adott a miniszterhelyettes tiszteletére. A fogadáson nagy számban jelentek meg a francia üzleti körök képviselői.

A vásár alkalmából Tordai Jenő miniszterhelyettes nyilatkozatot adott az MTI tudósítójának. Hangsúlyozta, nagy örömmel tapasztalta, hogy a francia üzleti körök mind jobban meggyőződnek a magyar ipar szállítóképességéről. Pozitív hajlandóságot tapasztalt a francia hatóságok részéről is, hogy elősegítsék a magyar-francia forgalom élénkülését, nem utolsósorban a magyar exportnak adott fokozottabb segítséssel.